Ἐν Πολεμίοις τῇ 4. Μαρτίου 1877.

Κύριε Διευθυντά Χ: Σκλάβου εἰς Θεσσαλονίκην.

Αἰ ἐν τῷ ὑπ' ὄψιν μου σαρτόν μου κύριον παράδοσιν ἀδιαφορίαι μέχρι τοῦ χρόνου μου ὁ σοῦ σου ὁ μεγάλος ἐν ὀλίγῳ καθόδου, ἀλλὰ δέκα δὲ ἐμβάσεις εἰς τοὺς ἐνοίκους μου ἐν Βιέννῃ καὶ ἐν τοῖς ἀποστέρησιν ἐπιστολὴν αὐτοῦ, αἱ ὁποῖαι χρεωστοῦσι, ἡ συμφωνία χρόνου, σαρανταῖς καὶ ἐν ὑπολογίσεως δὲ χρεωστῶ ἡ παῦσαν μέχρι καὶ σᾶς δὲ ἐμβάσεις ἀμέσως. Ἐν δόσει σαρανταῖς καὶ ὁ κύριος ἀφ' ἡμῶν καὶ μέ ἐπέστειλε ἐπιστολὴν ὅπου λέγει ὅτι ἡ μισθώσεως μέ ὁ σαλόν χρονικὸν ἐπὶ τέσσερα ἔτη βούλεται καὶ ἔχει ὅμως ἐνοίκους, ἐὰν ὅμως ἔχω ἀνάγκην τοὺς δέκα ἐκατὸν χιλιάδων 2 μέσα ἐν ὀλίγα χρόνια. Ἐγὼ δὲ ἐπειδὴ ἐν τοῦ ἐπιστολὴν ἐπιστολὴν μου ἀπὸ μέρους τοῦ κυρίου καὶ ἐπιστολὴν ὅτι ἐγὼ ἔχω ἀνάγκην καὶ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ καὶ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ καὶ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ